

Sygn. akt I NWW 96/20

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa P. D.

przeciwko Skarbowi Państwa – Komendzie Powiatowej Policji w S.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 8 grudnia 2020 r.,

wniosku powoda o wyłączenie sędziego sądu okręgowego M. M. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w R., sygn. akt I C (...),

przekazuje wniosek Sądowi Okręgowemu w R..

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 20 października 2020 r. (data prezentaty) powód P. D. wniósł o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego w R. M. M. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w R., sygn. akt I C (...), ze względu na uzasadniony brak obiektywizmu, obawę o stwarzanie utrudnień w dostępie do sądu, stronniczość, a także w związku z postępowaniem sędziego w sprawie I C (...).

W uzasadnieniu powód podniósł, że w sprawie sygn. akt I C (...) złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełniania przestępstwa przekroczenia uprawnień i nadużycia stanowiska oraz sfałszowania protokołu. Prokuratura odmówiła wszczęcia śledztwa, na co powód wniósł zażalenie. W ocenie powoda zasadne jest wyłączenie sędziego lub zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia zażalenia w sprawie karnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. 2019, poz. 825 ze zm., dalej: u.SN) do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

W ten sposób ustawodawca przekazał do właściwości Sądu Najwyższego jedynie takie wnioski o wyłączenie sędziego (art. 48-53 k.p.c.) albo o oznaczenie sądu (art. 44, 45 k.p.c.), wniesione w sprawach cywilnych, których podstawą są zarzuty dotyczące braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Pozostałe wnioski o wyłączenie sędziego albo oznaczenie sądu, oparte na innych podstawach, podlegają rozpoznaniu przez sąd powszechny lub Sąd Najwyższy, którego właściwość jest ustalana na podstawie odpowiednich przepisów k.p.c. (art. 44 § 1, 45 § 1, 52 § 1 k.p.c.).

O kwalifikacji wniosku, jako należącego do właściwości Sądu Najwyższego, przesądza zatem to, jakie zarzuty są podnoszone wobec sędziego lub sądu. W konsekwencji o tym, czy wniosek podlega rozpoznawaniu przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 26 § 2 u.SN decyduje treść wniosku, w tym w szczególności jego uzasadnienie. Zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego musi mieć wobec tego uzasadnienie w treści wniosku, przy czym nie należy mylić go z zarzutem bezstronności sędziego (art. 49 k.p.c.). Z tego względu decyzja o przekazaniu wniosku do rozpoznania Sądowi Najwyższemu powinna być poprzedzona wnikliwą analizą treści wniosku strony lub oświadczenia sędziego.

W niniejszej sprawie wątpliwości, co do bezstronności sędziego, wnioskodawca upatruje w tym, że złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełniania przestępstwa przekroczenia uprawnień i nadużycia stanowiska oraz sfalszowania

protokołu przez sędziego M. M. Uzasadnienie wniosku odwołuje się więc bez wątpienia do okoliczności, które w świetle art. 49 § 1 k.p.c. mogą ewentualnie wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w tej sprawie. Nie są to natomiast okoliczności odnoszące się do braku niezawisłości sędziego albo braku niezależności sądu, o jakich mowa w art. 26 § 2 u.SN. Zbadanie podniesionych we wniosku zarzutów mieści się zatem w kognicji sądu, rozpoznającego wniosek o wyłączenie sędziego na ogólnych zasadach.

Z tego względu Sąd Najwyższy, uznając się za niewłaściwy do rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego M. M., przekazał na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c. w zw. z art. 26 § 2 u.SN i art. 52 § 1 k.p.c. wniosek do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R.